

Debat fra Landsudvalget for Svin's Årsmøde den 24. Oktober 2000.

Kent Skaaning

Det var som sagt to flotte beretninger, og det var utroligt svært rigtig at finde noget at hidse sig op over – det giver jo et problem for mig. Det at vi får to så flotte beretninger, siger noget om, at der er en faglig dagsorden, som vi er fælles om, og som vi kan enes om. Vi kan derfor bakke op om både Orla Grøn Pedersens beretning og om Lindhart B. Nielsens beretning her i dag.

Lindhart du pointerede meget kraftigt, at vi skulle stå sammen om den solidariske ordning omkring salmonellabekæmpelse og zoonosebekæmpelse generelt – det er vi meget enige i. Det betyder så også, at vi skal stå sammen om, at vi skal prøve at stille nogen krav til os selv og til vores kolleger.

Jeg synes, vi skal have lidt større fokus fra det faglige udvalgs side på sådan nogen ting som transport af svin og omsætning af levende svin. Det er jo galt, hvis vi har slagteriselskaber som fortsat tilbyder svineproducenterne, at vognmændene kan hente grisene inde i staldene. Min nabo – ikke for at gøre det her personligt – men han har lige startet en mindre svineproduktion op med 30 slagtesvin, hvor smågrisene er indkøbt på markedet i Brørup. Det er jo stadigvæk virkeligheden ude rundt omkring, mens vi andre betaler 100 mio. for at sanere for DT 104. Jeg synes vi har noget, vi skal have gjort noget ved.

Lad os tage en debat om, hvad det er vi vil med det faglige udvalg. Der er jo to væsentlige ting på dagsordenen.

Den ene er, at strukturen i slagteribranchen ændrer sig. Det betyder, at nogle magtfordelinger og nogle kompetencefordelinger bliver anderledes, og vi kan med det afsæt diskutere, om Landsudvalgets placering i forhold til Danske Slagterier ikke burde komme op til en fornyet debat. Jeg tror, at det er alle bekendt, at der også er sager, som hvis Landsudvalget havde været mere producentorienteret, mere producentstyret, kunne vi have haft historier, der havde fået et andet forløb.

Vi kender alle – ikke for at ribbe op i gamle sår – vi erindrer alle udviklingen og beslutningsprocesserne omkring PRRS, og jeg synes også, at vi sådan ser sløret af en ny proces omkring DT 104, hvor vi ligesom kan ane, at vi nok på et tidligere tidspunkt burde have øget interessen for slagteprocessen. Spørgsmålet det er: Hvorfor bliver beslutninger som de gør?

Den anden dagsorden, jeg mener vi måske skulle tage fat i, er det politiske. Vi har nu hørt formanden for Landsudvalget for Svin stå her og sige, at han synes, at ejerkraften burde fjernes, der er ikke et fagligt belæg for det. Det viser måske – og det er selvfølgelig også fagligt rigtig – og jeg er ikke uenig med dig i det Lindhart – men det viser jo, at her har vi et fagligt uafhængigt udvalg, som tør sende en faglig melding ud, uafhængigt af det politiske bagland, for der er jo ikke enighed i det politiske bagland om netop den melding.

Jeg synes at den sag viser mere end noget andet, at vi skal have et frit uafhængigt Landsudvalg for Svin styret af svineproducenterne uden politisk dagsorden. Det tror jeg er en meget vigtig overskrift, og jeg tror, at det er vigtigt, at vi får holdt det faglige højt – det er det vi skal leve af alle sammen. Og så må diskussionerne om det politiske ligge et andet sted. Den diskussion vil jeg også gerne lægge op til hermed.

Niels Buhl

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at sige tak for nogle gode og inspirerende indlæg. Jeg havde gerne set – Lindhart – at du var kommet lidt mere ind på den realitet, at veterinære vacciner ved årsskiftet i år formodentligt stiger med 6-7%.

Der er jo i dansk svineproduktion en stærk vilje til at minimere brugen af antibiotika, det har du også med plancher vist. Et af redskaberne vil jo fortsat være at bruge vacciner som forebyggende behandling. Jeg mener derfor, at såvel fødevareministeren, som sundhedsministeren, som står bag de her nye bekendtgørelser, sender et helt forkert signal til os svineproducenter ved at hæve prisen. Vi kan jo – som det også er vist – kun overleve i behård konkurrence med alle de andre på verdensmarkedet, og netop i en tid, hvor prisen måske er fornuftig, er det nok her, at vi skal prøve at holde fast og undgå unødvendige prisstigninger, som kun vil gavne fru Hansen nede på hjørnet, fordi vi dermed er med til at holde liv i små apoteker, som får en større indtjening. Det var en lille flig – men tak for ordet.

Søren Gosvig

Jeg har et problem. Jeg er blevet fanget imellem – på den ene side justitsministeriets fortolkning af reglerne om størrelsen på ornestier – og på den anden side Landsudvalget for Svins fortolkning. Justitsministeriet mener ikke, at man må tælle krybben med til gulvarealet, men det mener Landsudvalget for Svin godt, at man må. Mine stier ville være lovlige, hvis man brugte Landsudvalget for Svins fortolkning.

Jeg byggede min løbeafdeling i efteråret 1998, og den lov, der her er tale om, trådte i kraft den 1/1 1994. Fejlen blev opdaget af den konsulent, der skulle godkende mine nye stalde til UK-produktion. Hun mente nemlig, at man skal fortolke loven på justitsministeriets måde, så der er ikke engang inde for egne rækker enighed om, hvordan man skal tolke loven.

Så altså har man siden 1994 bygget løbeafdelinger, som man ikke kunne være sikker på overholdt loven.

Hvordan kan det lade sig gøre? Er det ikke Landsudvalget for Svins opgave bl.a. at formidle de nye love ud til landmanden, og er det ikke også Landsudvalget for Svins opgave at tage fat om de områder, hvor der kan være tvivl om reglerne og få fundet ud af, hvordan tingene helt præcis skal tolkes. På den måde kan man da undgå, at der bliver bygget stalde, der ikke overholder de gældende regler.

Jeg har brugt et bygningskontor til at få tegnet min stald, så jeg var meget overrasket over, at den ikke kunne godkendes til UK-produktion, fordi den ikke overholdt en dansk lov. Jeg har nu anlagt en retssag på bygningskontoret.

Hvis landbruget og jeg er heldige, så bliver justitsministeriet underkendt. Hvis jeg er uheldig, så får jeg et lille plaster på såret i form af en erstatning. Men det er skidt for landbruget, for jeg tror at der er mange, der har løbeafdelinger, der er magen til min i samme mål, og det er ikke særligt heldigt. Men det er noget dommeren afgør, det har vi ikke meget at sige om længere.

Det er bare ærgerligt, at vi ikke fandt ud af det, inden jeg byggede, og mange af mine kollegaer byggede, men det jeg nu gerne vil vide er, om det er blevet undersøgt, om der er flere love, der kan være tvivl om på denne her måde. Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvilke forholdsregler I har taget for at undgå, at der kommer flere af den her slags sager i fremtiden.

Jeg synes, at det er grotesk, at vi i godt og vel 4 år har bygget noget, vi overhovedet ikke kunne være sikker på holdt – vi har alligevel bygget for mange millioner.

Lindhart B. Nielsens svar:

Først til Kent Skaaning. Det var jo mest nogen synspunkter frem for deciderede spørgsmål, som du kom med. Men jeg synes alligevel, at jeg har et par kommentarer til dem. Vi er enige om, at vi fortsat skal stille krav til svineproducenterne omkring Salmonella – det var også det du sagde. Og vi skal optimere indsatsen både i stalden og på slagteriet – og det er et fælles projekt.

Så kom du med den der m.h.t., at man stadigvæk har mulighed for at handle grise i staldene. Vi har tidligere forsøgt i fællesskab i landbruget at få lavet en regel med, at man skal udlevere dyr, og vi skal jo være enige i hele landbruget, og det har vi altså ikke kunne enes om indtil videre. Men vi vil arbejde videre med det. På den ene side må hver især godt sikre sig godt ved selv at lukke sine dyr ud, men på den anden side ved vi jo også, at vi indbetaler penge til en fælles kasse, hvor risikoen for udbetaling bliver større, fordi man ikke har udleveringsmuligheder. Derfor har vi en interesse i, ikke blot at sørge for smittebeskyttelse hos os selv, men for hele systemet. Så vi vil godt arbejde videre med det, som vi har gjort indtil nu.

Så har du nogen synspunkter omkring, hvis Landsudvalget havde haft en anden stilling i forhold til PRRS og DT104, og det havde givet et andet resultat. Det er jeg ikke enig med dig i. Man skal altid huske, når man får sådan nogen opgaver, så har man jo aldrig den viden, som man har, når der er gået 3 år. Så derfor tror jeg ikke, at det er sammenhængende, men vi har haft nogen projekter, som de her nævnte, som vi godt ville have haft en anden måde at håndtere, og det kan vi se efterfølgende. Men det er jo altid problemet, bakspejlsolitikken er jo nem, men at kigge ind i fremtiden, det er altid straks sværere.

Til Niels Buhl – vi har selvfølgelig til en hver tid øje på mulighederne for at få gjort vaccine, medicin og andre ting så billige som muligt. Vi er enige med dig i, at vacciner – det burde gøres endnu billigere, fordi det er det redskab man fra samfundets side ønsker, at man bruger frem for antibiotika, og jeg mener stadigvæk, som jeg aldrig har ment, at fordi nu medicin eller vacciner er billige, at vi bruger mere. Det er dog en stor post, så derfor er vores opgave til enhver tid, at sørge for at billiggøre det.

Til Søren Gosvig – det konkrete i det, vil Orla Grøn Pedersen svare på. Det er som sagt endt med det uheldige, at vi nu ser en retssag. Vi skal desværre stå i retten og kigge over på hinanden, men det er jo ikke altid til at undgå.

Orla Grøn Pedersen

Til Søren Gosvig – det er for det første en dum situation du er kommet i, men vi føler os faktisk ganske uskyldige den sammenhæng.

Jeg vil gerne kort forklare, hvad det er, der er sket. Den lov vi har i Danmark omkring opstaldning af svin, er lavet på baggrund af et EU-direktiv, som kom til at virke i Danmark i 1994, og det er nøjagtigt det samme, hvorefter der bygges ornestier i alle andre EU-lande.

Der står ikke andet i den lov, end at ornestien skal være 6 m², der står heller ikke noget i bemærkningerne.

Når jeg så hopper frem til din situation, så kommer der en tolkning fra Justitsministeriet – som du rigtigt siger – som tager udgangspunkt i nogen bemærkninger der er faldet i EU i 1993 og en bekendtgørelse som kom i 1998, som vedrører sostier.

Det er meget svært, både for jurister og for vi andre, at tillægge det en betydning, som siger, at nu skal en **ornesti** være 6 m² eksklusiv krybbe – det er det der er kernepunktet. At du så i parentes nævnt har et specielt problem, det har sådan set ikke noget med det at gøre, nemlig at det er 6 m² fra midte-skillerum til midte-skillerum, og det er jo nok en tolkning, som kan diskuteres.

Vi har aldrig gået ind i konkret tolkning af lovene. Vi har fulgt det, der står, når vi har holdt foredrag og udsendt materiale, men skal vi til at tolke loven, som du direkte spørger om Søren, så skal vi i øvrigt se på det juridiske og have fat i tingene på en helt anden måde. Med hensyn til den nye lov med løsgående drægtige søer – ja, der har vi sammen med ministeriet tolket nogen tvivlsspørgsmål, men det er ikke mere bindende, end det er dommeren i den sidste ende der afgør, om den tolkning svarer til det, der rent juridisk var ånden i loven. Det kommer vi aldrig ud af. Så når du spørger, om der er andre love – det kan jeg ikke vide, men jeg tror at vi dækker det nogenlunde af.

Jeg tror ikke, at jeg kan give dig et mere uddybende svar.

Carl Bruun

Jeg vil gerne knytte en kommentar til Lindharts bemærkninger om kommende placering af husdyrproduktionen. Dine kommentarer om, at et er i orden, at man afskaffer husdyrholdet i de sårbare områder samt i nærheden af byer, da det sikkert vil ske alligevel – det finder jeg noget pudsigt.

Vi landmænd udgør mindre end 5 pct. af befolkningen og os svineproducenter endnu færre. Jeg tror, at det vil være naivt at tro, at vi som landmænd, svineproducenter, får nogen som helst indflydelse på, hvor de sårbare områder er og vil komme. Det er en farlig glidebane man begiver sig ind på ved at være part i sådan en udpegning. Jeg mener, at principielt er alt jord egnet til husdyrproduktion, indtil andet er bevist, - og jeg mener bevist! Jeg synes man skal revurdere sin holdning hertil.

Anders Christian Vegger

Først vil jeg sige tak for de gode indlæg – jeg synes de har været ualmindelig inspirerende, men jeg synes også, der har været nogen mangler. Som den foregående taler var inde på, så er det, der får mig herop bl.a. det arbejde, der nu er i gang mellem Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen og organisationerne, om man kan finde nogle modeller for at udpege sårbare og ikke sårbare områder. Men jeg synes også, at det er vigtigt, at man får debatteret konsekvenserne for de enkelte bedrifter, og jeg mener, at det er vigtigt at få dem debatteret, inden man har låst sig fast på nogen modeller, som politikerne så efterfølgende bare tager til sig, uden at tage hensyn til de følgeforanstaltninger vi for øvrigt ønsker i landbruget.

Man kan godt spørge selv om, at det man er i gang med, ikke blot er en yderligere fart på strukturudviklingen? Vil samfundet acceptere, hvis vi skal holde den samme produktion, at vi får endnu større bedrifter?

Det er bare nogen af de spørgsmål, jeg synes, at der er vigtige at få med ind i debatten. Hvor skal grænserne gå? Er det til min nabo, jeg skal være med til at sige: "Du må altså ikke udvide mere, jeg er ked af, at jeg er nødt til at sige det". Jeg synes altså virkelig, der er mange løse ender her, vi er nødt til at have debatteret, inden vi kommer for langt.

Det undrer mig meget med den debat, der har været her det sidste halve år omkring enhedsorganisation, at den ikke bliver omtalt. Det undrer mig i særdeleshed – ikke så meget af Lindhart ikke omtaler det, - men at formanden for Danske Slagterier, han overhovedet ikke er inde på spørgsmålet om enhedsorganisationen. Han har trods alt været i centrum af debatten mange gange. Og derfor synes jeg det var rimeligt at det blev rejst og kommenteret her, hvor så mange svineproducenter er samlet, så det kan jo være at vi får et eller andet at vide nu. Tak for ordet.

Lars Christian Rejkjær

Jeg vil fortsætte lidt i samme emne. Det er, om den strukturudvikling, som Lindhart viste, frem til 2010. Hvis det er sådan, at den nogenlunde skal holde stik, så er vi nødt til at have nogen klare linier for vores udvidelser af produktionen i Danmark. Det er lige før, at det er nemmere at få en udvidelse, hvis det er sådan, at man er gået over 250 dyreenheder og så gå igennem en VVM-sagsbehandling, end hvis man laver en lille udvidelse og prøver at blive under 250 dyreenheder. For så er der faktisk ingen regler, der gælder.

Vi har et eksempel på en ejendom, som vil udvide med 50 dyreenheder, fra 200 til 249 dyreenheder. På grund af, at der er et højt prioriteret vandløb en km derfra, så bliver sagen sendt til screening for VVM i amtet, men amtet vurderer så, at der ikke skal laves VVM-godkendelse på den ejendom, men der skal laves en dyrkningsfri zone langs det vandløb på 50 m. Det er overhovedet ikke fagligt begrundet, andet end at der er nogen blomster i det område, som de gerne vil bevare. De kunne ligeså godt have sagt 25 m. eller måske 100 m. Og ikke nok med det. Den dyrkningsfri bræmme, den skal tinglyses på ejendommen, så det ikke tæller med i arealet, sådan at de ikke kan opfylde harmonikravet. Samtidig kan der måske også blive noget med ejerkravet. Der er 1.2 km langs det vandløb, så det er godt 5 hektar, der forsvinder der. Men ejeren fik at vide, at hvis det er sådan, at han ikke accepterer det, så vil de indstille ejendommen til en VVM-sagsbehandling, og det vurderede ejeren jo nok, at det blev nok det samme resultat, der kom ud af det. Så hvis det var sådan, at han ville bygge i år, så kunne han nok ligeså godt acceptere de 50 m.

Men jeg mener, at det er forkasteligt, at vi har nogen politikere og nogen embedsmænd i vore amter og kommuner, som kan sidde og lave sådan nogen ting, uden at have nogen retningslinier at gå efter. Hvis det er sådan, at man tager en VVM-godkendelse, så er der trods alt nogen regler og høringsfaser som skal overholdes, så man får en retfærdig behandling.

Lindhart, du er også inde på, at Svend Auken har sagt, at vi ikke skulle have mere administrative eller økonomiske konsekvenser ved det her, og det synes jeg i hvert fald snart, at han skal til at stå ved. Hvis det er sådan, at det her skal fortsætte, så skønner de, de økonomiske konsekvenser, bl.a. når man får at vide, at der er 5 hektar du overhovedet ikke må bruge på din ejendom.

Hans Bang-Hansen

Som det er peget på fra flere, så er spørgsmålet om at få lov til at etablere husdyrproduktion meget centralt. Jeg synes, at vi skal se på forslaget, men vi skal også lige se på, hvordan regelsættet er i dag.

Det er jo sådan, at vi fik et nyt regelsæt på det her område i 1999, det er spørgsmålet om at implementere nogen EU-direktiver.

Som det er i dag, så er det jo sådan, at også i forbindelse med udvidelser under 250 dyreenheder, kan folk blive slæbt igennem en VVM-screening, og det kan så resultere i, at også de bedrifter skal igennem en VVM-proces, så det gør jo altså, at man har mulighed for inden for det nuværende regelsæt at stille nogen skærpede krav i forbindelse med ændringer af bedrifterne og udvidelser af bedrifterne.

Og det har endda været sådan, at folk i Landsplanafdelingen har gået så vidt at sige, at selv ved ændring af gylleaftaler, så kan der blive tale om, at der skal laves VVM. Så jeg vil sige, at som det er nu, så synes jeg at vi har et uoverskueligt regelsæt.

Vi har en utrolig masse områdeudpegninger allerede. Selvom vi har nogen fantastiske informationssystemer, har usikkerheden faktisk aldrig været større, end den er i dag. Og jeg synes det er en uholdbar situation. Det er både uholdbart for os etablerede producenter i forbindelse med ændringer, men det er jo i hvert fald også i høj grad uholdbart i forhold til nyetablerede landmænd, der måske skal købe en ejendom, og de aner i virkeligheden ikke, hvad det er for et produktionspotentiale, der er på den enkelte ejendom.

Så derfor kan man sige, at det der med sårbare områder, det har vi i og for sig, uanset om vi laver det nye forslag eller ej, fordi sårbare områder de bliver trukket frem i forbindelse med en konkret sagsbehandling. Så er det, at vi mener, at det er bedre at få lavet en overordnet sag omkring det her, og få sagt, hvad er det for områder der er sårbare. Det bliver så ud fra et grundvandssynspunkt, og der er jo allerede sat et arbejde i gang i forbindelse med opfølgningen på drikkevandsudvalgets arbejde. Der har man jo sagt, at der er 4 pct. af landbrugsarealet, der må vurderes til at være nitratfølsomt. Problemet er, at det tager 10 år at finde ud af, hvad det er for områder, og om de 4 pct. så holder. Det kan vi heller ikke være 100 pct. sikker på, men den kortlægning er i gang i øjeblikket.

Så er der sårbare områder i forhold til det maritime miljø, og der er sårbare områder i forhold til naturområder.

Det der har været kendetegnene indtil nu, det er jo, at vi har været reguleret af nogle generelle reguleringer. Hver gang man så ikke er nået tilstrækkeligt langt i forhold til, hvad politikerne de ønsker sig, så giver man lige skruen en gang mere på de generelle reguleringer. Derfor laver man jo så nogen reguleringer i nogen områder, der i virkeligheden er for skræppe, i forhold til det, der er behov for, og der er nogen andre områder, hvor man ikke får reguleret tilstrækkeligt. Det er årsagen til, at vi er gået ind i snakken omkring robuste og sårbare områder.

Så har vi jo så også i overensstemmelse med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening sagt, at de landmænd der så får påvirket deres produktionsmuligheder i de sårbare områder, de skal have kompensation.

Det vi også foreslår er, at selve VVM-processen skal flyttes fra Planloven over i Miljøloven, og det betyder, at kommunerne skal behandle både miljøgodkendelsen og VVM-godkendelsen. Som det er i dag, er det jo kommunerne, der klarer miljøloven, og amterne der klarer VVM-siden. Det gør så også, at hvis der skal klages, er det to forskellige ankenyndigheder, så det kan man jo virkelig få meget tid til at gå med.

Vi får altså en strenget model og forhåbentlig også en hurtigere sagsbehandling.

Når man får udpeget sårbare områder, så bliver der jo lavet nogen bestemmelser om, hvordan de arealer må udnyttes. Det er jo ikke i alle tilfælde sådan, at de ikke må udnyttes, men der kan være nogen tilfælde, hvor der f.eks. må være et lavere husdyrtryk eller at der er krav om mere efterafgrøder eller hvad ved jeg. Men det gør så, at i selve VVM-processen – så kan man koncentrere sig om selve bygningsregulering, og se på hvordan det er i forhold til naboer, hvordan det er i forhold til vandløb lige omkring osv.

Med hensyn til screeningerne er meldingen, at omkring den 30. november, skal der være et afsluttende udvalgsmøde, og så vil der blive sendt noget vejledning ud til amter og kommuner omkring det. Og Auken har jo givet den melding, at screeningen skal kunne klares på 14 dage, og det vil vi selvfølgelig forsøge at holde ham fast på.

Men jeg vil bare sige, at hele det område her, det er altså ikke noget tag-selv område. Der er forholdsvis detaljeret lovgivning på det område også fra EU's side, så det er et spørgsmål om at få det håndteret, sådan at vi kan løse det på en fornuftig måde i Danmark. Tak

Bent Claudi Lassen

Jeg vil gerne – både til Anders Christian Vegger og også til Kent Skaaning sige, at jeg synes at vi skal bakke meget stærkt op, om det Lindhart var inde på, nemlig at Landsudvalget er dannet af 4 basisorganisationer og arbejdet foregår på basis af det input, der kommer fra de 4 basisorganisationer, nemlig Danske Slagterier, Danske Svineproducenter, Landboforeningerne og Familielandbruget. Og det er et unikt og stærkt system, hvor vi kan samles på et møde som dette og tage os af det faglige. Derfor er det meget bevidst Anders Christian Vegger, at vi ikke begynder at tage emnet om organisationsstrukturen op. Vi har sagt, at i basisorganisationerne drøfter vi det gerne, og jeg skal gerne gentage, at det deltager vi også gerne i fra Danske Slagteriers side, på basis af et rigtigt og et godt samlet oplæg. Men i dag skal vi holde os til den faglige debat – det er jeg fuldstændig enig med Lindhart i.

Lindhart Nielsen

Alle 3 spørgsmål gik jo i princippet på det Hans har svaret på. Det er et svært område, og det er da også et område, der går os imod. Der er meget langt fra det vi ønsker, og hvad vi synes, der er rimeligt i forhold til hvad mange andre i samfundet mener er rigtigt og rimeligt. Så derfor er det helt sikkert, at det projekt man går ind i, det er et stort projekt og en vanskelig gang. Men som I også siger – vi er nødt til at gøre noget, for som det hele skrider nu, så går det helt galt. Vi er nødt til at få vendt udviklingen og gøre et eller andet, så vi ved, hvor vi er henne, og derfor ønsker jeg alt held med arbejdet, så vi kan få nogle ordentlige retningslinier at arbejde under, så vi ved, hvor vi er – det har vi behov for.

H.P. Steffensen – ordstyrer

Det giver ikke anledning til nogen kommentarer fra Orlas side, så hvis der ikke er flere, der ønsker ordet nu, så vil vi afslutte debatten og gå over til valgproceduren.

Hvert andet år er der valg af to svineproducenter her på årsmødet til Landsudvalget for Svin, og vi har fået nogle forslag. Nu vil der blive lejlighed til en anbefalingsrunde, og så går vi til afstemningen bagefter. Jeg vil gerne bede folk om at blive siddende, indtil vi er færdige med det her.

Først så har vi forslagene:

- Lindhart Nielsen
- Ole Kappel
- Lars Christian Rejkjær
- Niels Høite Hansen
- Kent Skaaning

Jeg skal lige høre, om alle er villige til at modtage valg og vi vil gerne bede om, om de vil rejse sig op, når jeg nævner dem. Lindhart, Ole Kappel, Lars Christian Rejkjær, Niels Høite Hansen, Kent Skaaning.

Kent Skaaning

Jeg takker for tilliden, men som I lige er blevet enige om, så er Landsudvalget jo et strengt fagligt organ, og jeg tror nok, at min hovedinteresse ligger på det politiske. Så jeg synes måske ikke lige, at det er det sted jeg skal arbejde, men jeg vil anbefale, at man bruger sine kræfter på at stemme på Ole Kappel i stedet for.

H.P. Steffensen – ordstyrer

Det var en anbefaling på ikke at stemme på Kent Skaaning, og da det ikke er borgerligt ombud, kan vi jo ikke tvinge nogen til det.

Der er nu lejlighed til at komme med en anbefalingsrunde, er der nogen der ønsker ordet i den anledning? Hvis der er flere, så må I godt bevæge jer herop ad.

Asger Krogsgård

Jeg vil gerne anbefale, at I stemmer på Lars Christian Rejkjær – I har jo set og hørt ham heroppe, så det er sådan lige lidt tekniske data om ham, at jeg vil komme med.

Han er godt 30 – lige knapt 40, bor i No ved Ringkøbing sammen med Ulla – en utrolig sød kone, og det er egentlig utroligt at han også har tid til at være hjemmefra, men det har hun sagt at han har. De har 3 børn og de startede på deres landbrug i 1984, hvor de i dag har 400 søer og driver 120 hektar, og de har 2 medhjælpere.

Lars Christian har været formand i Nordvest og nu Midtvest Svinerådgivning i 7 år. Han har trukket læsset igennem denne sammenlægning, således at Landboforeninger og Familielandbrugets medlemmer i Ringkøbing Amt de i dag kan tilbydes en specialiseret og funktionel rådgivning. Ligeledes har han deltaget i arbejdet omkring Vestjysk Landboforenings dannelse. Han er i dag formand for Region 3's produktionsudvalg og med i Hattings bestyrelse. Han er en erfaren organisationsmand, der altid kæmper for praktikernes sag – så derfor kan I med god samvittighed stemme på Lars Christian Rejkjær.

Carsten Lind Pedersen

Jeg synes vi skal lægge vores stemme ved Ole Kappel. Og så vil jeg starte modsat Asger og sige, at Ole er ikke en organisationsmand, han er netop svineproducent, og det er derfor at det er meget væsentligt, at vi får ham ind i Landsudvalget. Han har igennem en årrække lagt et meget, meget stort arbejde der, og jeg har i en periode også haft fornøjelsen af at sidde med ham der. Rygterne går i hvert fald og snakken mellem landsudvalgsmedlemmerne siger, at vi kunne nok være færdige en times tid før hver gang, hvis det var sådan at Ole ikke var der, men jeg synes at det netop i sig selv er en kvalifikation. Han sikrer netop, at alle tingene bliver gennemdebatteret, og der er ingen tvivl om, hvor han har hans ståsted, det er netop ved de interesser og de der ting, der er vigtige for os ude på bedrifterne. Det er der, han har hans væsentligste kvaliteter, det er helt sikkert.

Ud over det, ja – det siger jo næsten sig selv, det med den der times længere Landsudvalgsmøde, -det er, at han tør sige hans mening, og han står ved den. Han er en svineproducent, som også lugter af gris en gang imellem, og det er igen en kvalifikation. Han har en masse grise, jeg tror at han har godt 1.000 søer og driver en masse jord også, og det er meget vigtigt, at vi ad denne her vej får en svineproducent ind i Landsudvalget. Jeg synes I skal lægge jeres stemme ved Ole.

Niels Møller

Jeg kommer fra Region 3, dvs. de svineproduktionsudvalg, der faktisk kommer fra Herning og helt til Skagen. Og i den region, der er man enige om, at man bakker Lindhart op, og jeg vil gerne anbefale, at vi stemmer på ham. Det har gået godt i den forløbne 2 års periode, så det vil vi gerne anbefale.

H.P. Steffensen – ordstyrer

Er der flere der ønsker ordet? Det ser ikke ud til at være tilfældet. Så kan vi skrive kandidaterne på afstemningslisten. Valget foregår efter prioriteringsmetoden, så I må skrive lige så mange navne på I vil, i den rækkefølge I gerne vil have dem valgt. Så kan I aflevere stemmeseddelen ved urnerne nede ved udgangen, når I går til frokost – inden kl. 13.00.

Så offentliggør vi resultatet ude i foyeren lige så snart det foreligger.

Men ellers vil jeg sige tak for god ro og orden og give ordet til Lindhart for en afsluttende bemærkning.

Lindhart B. Nielsen

Jeg vil takke for spørgsmål, kommentarer og indlæg fra salen. Tak for et godt årsmøde. Tak til Hans Peter for en god ledelse af årsmødet.

Jeg skal oplyse, at der er frokost i hal 1 samt – og det er vigtigt, at der er åbnet en restaurant i kælderens, hvor der er plads til 200 personer, og det gælder begge dage.

Tak for et godt årsmøde.

Resultat af valget

	1. stemme	2. stemme
Lindhart B. Nielsen	126	64
Ole Kappel	75	85
Lars Chr. Rejkjær	27	47
Niels Høite Hansen	14	15